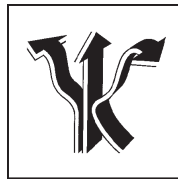

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 5

Матеріали

*Звітної науково-практичної конференції науковців МАУП
“Соціальна практика та теоретико-методологічні
засади модернізації України
(політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”
м. Київ, МАУП, 30 листопада 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 12 від 25.10.17)*

Редакційна колегія:

М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор).

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 5: Матеріали звітн. наук.-практ. конф. “Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”, 30 листопада 2017 р. / редкол. :
М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 352 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези доповідей учасників науково-практичних форумів МАУП, що відбувались у контексті загальноакадемічної Науково-практичної конференції “Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)” з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43

ЗМІСТ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ТА СОЦІАЛЬНИХ НАУК

КРУГЛИЙ СТІЛ

“Актуальні проблеми державного управління”

Романенко Є. О.	
Нові підходи до приватизації державного майна	10
Бідзюра І. П., Грабовенко Н. В.	
Гуманітарний вимір розвитку освіти в Україні	14
Червякова О. В.	
Перехід до парадигми механізмів трансформації державного управління	17
Чаплай І. В.	
Управління державним та громадським сектором: спільне та відмінне	20
Амер Аль-Атті	
Оцінювання механізмів публічного управління випереджаючим розвитком економіки України	22
Каракасіді О. Ф.	
Місцеве самоврядування у країнах світу: практика функціонування та уроки для сучасної України	25
Родченко І. Ю.	
Синергетичний підхід до представлення процесів забезпечення впорядкування станів системи державного управління	30
Андреев В. А.	
Система розвитку персоналу як основа селекції кадрів публічної служби	32

ДИСКУСІЙНИЙ КЛУБ

“Декомунізація: виклик минулому чи майбутньому”

Бідзюра І. П.	
Декомунізація в Україні та світова геополітика	34
Попов В. Ж.	
Історичний досвід декомунізації	36
Рябенко С. Д.	
Сутність декомунізації	39
Головатий М. Ф.	
Унікальність та складність декомунізації в Україні	43
Сурмин Ю. П.	
Суть декоммунизации и ее проблемы в Украине	46
Мелков Ю. А.	
Философское видение декоммунизации	50
Дікарев О. І.	
Як розлучатися з тоталітарним минулим?	52

ДИСКУСІЙНИЙ КЛУБ

“Декомунізація: виклик минулому чи майбутньому”

І. П. БІДЗЮРА

д-р політ. наук, проф., НН ІМВСН МАУП

ДЕКОМУНІЗАЦІЯ В УКРАЇНІ ТА СВІТОВА ГЕОПОЛІТИКА

Перше, Україна сьогодні не є суб'єктом світової геополітики. Мета декомунізації, у моєму розумінні, далека перспектива набуття Україною повноцінної геополітичної суб'єктності.

Друге, чи реально нестачу фізичного капіталу компенсувати нагромадженням людського в новому, ціннісному, декомунізованому форматі, в новій шкалі цінностей. Спробуємо дати відповідь.

Третє, як факт, в Україні має місце як сильна (адже не все було погано), так і слабка сторона радянської системи. А саме, патерналізм, який не дозволяє Україні проводити ні реформи, ні декомунізацію. Патерналізм — це не лише радянська минала спадщина, а чи не основна цінність для більшості громадян незалежної України з 25-річною її історією XX–XXI ст. Вихід з даної ситуації — перехід від природної держави, яка обмежує насилля політичним маніпулюванням економікою в інтересах певних груп, сповідує насильство впливових індивідів і перешкоджає політичному та економічному розвитку, до держави соціального порядку відкритого доступу. У світі таких країн налічується біля 24. Дана форма держави стимулює економічну і політичну конкуренцію через створення інституційних умов для вільного доступу громадян до політичних та економічних організацій.

Четверте, візьмемо до відома і наступне, що догма світового досвіду, заснована на гонитві за прибутком вичерпала себе і як наслідок, знищена природна екологія і соціальні важелі, духовно-моральні якості середовища життєдіяльності людини. Альтернатива — перехід з нинішнього шляху розвитку до принципово іншого, сталого розвитку. А для цього необхідно мати принципово нову декомунізовану, дерадянзовану особистість — творчу, відповідальну, мотивовану і здатну змінювати своє соціальне оточення і світ навкруги. Будемо пам'ятати і відому філософську істину — буття визначає свідомість. І основою декомунізації, на мою думку, є зміна свідомості, а її змінити можна тільки через освіту й виховання.

П'яте, декомунізація тільки тоді буде приречена на успіх, коли суспільством буде усвідомлене прийняття її як соціальної проблеми. Навколо вирішення якої має об'єднатися все українське суспільство. Декомунізація у розколотому суспільстві, у розколотій країні, в умовах війни, війни “за” чи “проти” декомунізації? Декомунізація під ударами долі чи примусом керівництва далекоглядних і чесних лідерів? Істина десь посередині.

Передостаннє, ми маємо ситуацію сьогодні напередодні реалізації процесу декомунізації, яка називається “ножиці”. “Ножиці” між офіційними цілями декомунізації й запитами тієї частини еліти, яка не прагне модернізації і еволюційних змін в Україні.

Останнє, хвилі декомунізації, про які ми ще будемо говорити, я лише скажу, що третя хвиля декомунізації відзначена декомунізацією “знизу”, який в народі назвали “Ленінопадом”, і прийняттям вперше відповідних нормативних актів. Але я думаю, що головне не закон нам потрібен сьогодні. У таких випадках нам потрібен виконавець, хто з певною силою волі, політичної у тому числі, готовий до виконання цього важливого соціального процесу.